



SZERKESZTÉSI ELVEK

FŐTISZTELENDŐ

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

A nemzetek püspöke, apostoli megbízatás alapján



Az Ország Írástudója írásai az alább ismertetett elveket követik. Ezek azért szerepelnek itt, hogy minden olvasó tudhassa, hogyan idézik a Szentírást és a többi tekintélyt, miért éppen bizonyos forrásokra hivatkoznak, és mit jelentenek az ezeken az oldalakon használt jelek és formák.

A SZENTÍRÁS

A Szentírást soha nem változtatják meg. A Szentírást szó szerint idézik, pontosan úgy, ahogyan a hivatkozott kiadásban nyomtatva áll, és soha, semmilyen körülmények között, semmilyen okból nem változtatják meg. Egyetlen szót, betűt vagy írásjelet sem tesznek hozzá, hagynak el vagy módosítanak, és nem helyeznek el benne semmilyen kiemelést vagy tipográfiai jelet. Ha a nyomtatott szöveg nyelvtani, helyesírási vagy nyomdai hibát látszik tartalmazni, pontosan úgy hagyják, ahogyan áll. A Szentírás szent, és semmit sem tesznek vele azzal az ürüggyel, hogy kijavítják. Ha a püspök egy szakaszhoz megjegyzést kíván fűzni, saját szavaival teszi, az idézetten kívül.

A használt Bibliák. Angolul a Szentírást a King James-fordításból (King James Version; az 1769-es standard szöveg, az apokrif könyvekkel) idézik. Minden más nyelven a Szentírást a Szent Biblia egy elismert, megjelent kiadásából idézik azon a nyelven, amelyen az olvasó olvas; soha nem fordítják újra angolból. Mindent megtettek azért, hogy ahol csak lehetséges, egy elismert bibliatársulat hivatalos kiadásából idézzenek. Mindenütt közkinsnek számító

kiadásokat használtak, elsősorban azért, hogy elkerüljék a szerzői jogi kérdéseket és a szerzői jogvédelem alatt álló kiadás használatához szükséges engedélyre való várakozást. Mindazonáltal bizonyos esetekben, amikor ez körültekintő és szükséges volt, engedélyt kértek az adott nyelvért felelős bibliatársulattól. A még szerzői jogvédelem alatt álló kiadásokat kiadók engedélyével használják, akár közvetlenül adták meg azt, akár a kiadó közzétett licence révén, illetve ahol a törvény megengedi, szabad felhasználásként.

A kiadást megnevezik. A Szentírás minden idézete megnevezi a kiadást, amelyből származik, például „(KJV)” angolul, „(Luther 1912)” németül vagy „(Károli-fordítás)” magyarul.

A versek számozása. Egyes Bibliák bizonyos verseket eltérően számoznak, különösen a Zsoltárok könyvében. Minden nyelv a saját Bibliájának számozását idézi, így egy hivatkozás kissé eltérhet ugyanannak a szakasznak az angol hivatkozásától.

Krisztus szavai. Krisztus szavait idézőjelekkel együtt pirossal nyomtatják, ahogyan a püspök meghatározza őket. Néhány szakasznál vitatott, hogy Krisztus vagy az evangélista beszél-e, mint a János 3:16 esetében; ezek a szakaszok feketén maradnak.

Eltérő kánonú könyvek. Nem minden egyház fogadja el ugyanazokat a könyveket Szentírásként. Az egyes egyházakban elfogadott, másokban el nem fogadott könyv, mint például az apokrif könyvek vagy az Etióp Ortodox Tévahedo Egyház kánonjának könyvei, idézhető, és idézése semmilyen döntést nem jelent kanonikus helyzetéről.

A TEKINTÉLYEK SORRENDJE

A forrásokat a tekintélyek alábbi sorrendje szerint mérlegelik, a legmagasabbtól a legalacsonyabbig. Minden szerző vagy írás abba a legmagasabb kategóriába kerül, amelynek megfelel; egy hitvallás azzal a zsinattal együtt kerül besorolásra, amely elfogadta, azzal a kivétellel, hogy az apostoli hitvallás a kilencedik, az athanasiusi hitvallás pedig a tizenegyedik kategóriába kerül.

1. **Krisztus szavai**, bárhol jegyezték is fel őket a Szentírásban.
2. **Az apostoli írások**: Máté; János; János 1., 2. és 3. levele; a Jelenések könyve; Pál tizenhárom levele; és Péter 1. és 2. levele.

3. **Az Újszövetség többi írása:** Márk, Lukács, az Apostolok cselekedetei, a Zsidókhoz írt levél, Jakab levele és Júdás levele.
4. **Az Ószövetség,** az apokrif könyvekkel együtt, ahogyan az 1611-es King James-fordításban nyomtatva vannak.
5. **Az apostoli atyák,** az apostolokat követő nemzedékből (kb. Kr. u. 95–150).
6. **A niceai zsinat előtti atyák,** a niceai zsinatot (Kr. u. 325) megelőző korból.
7. **A niceai és a niceai zsinat utáni atyák,** a sivatagi atyákkal együtt.
8. **A hét egyetemes zsinat,** amelyeket Kelet és Nyugat egyaránt elfogad, az egyes zsinatok által elfogadott hitvallásokkal és meghatározásokkal együtt.
9. **A későbbi zsinatok,** amelyeket nem fogad el egyaránt Kelet és Nyugat.
10. **A szentek:** bármely olyan személy írásai, akit az Egyház, keleten vagy nyugaton, szentként ismer el, és aki nincs magasabb kategóriába sorolva.
11. **Hitvallási iratok, katekizmusok, valamint pápai és pátriárkai dokumentumok.**
12. **Liturgikus szövegek,** mint például az ősi liturgiák és a Book of Common Prayer.
13. **Szentté nem avatott történeti keresztény szerzők.**
14. **Ókori nem kanonikus és nem keresztény források,** mint például a pszeudepigráfák, a holt-tengeri tekercsek, Josephus Flavius és a görög–római történetírók.
15. **A modern tudományos kutatás.**
16. **Kézíkönyvek,** mint például a szótárak és a konkordanciák, amelyek eszközként, nem pedig tekintélyként szolgálnak.

A FORRÁSOK KIVÁLASZTÁSA

Az idézés nem jelent jóváhagyást. Egy enciklika, egy felekezethez tartozó szerző bármely művének vagy egy egyház munkájának idézése egy másikéval szemben nem jelenti az adott felekezet vagy egyház jóváhagyását, sem semmiféle részrehajlást. Egy szakaszt kizárólag azért választanak ki, mert a püspök úgy ítélte meg, hogy éppen ez a szakasz, éppen ebből a forrásból, különösen tanulságos a tárgyalt kérdésben, és semmilyen más okból. Nem szándéka egyetlen felekezetet sem előmozdítani vagy akadályozni.

Az igazság ott van, ahol rátalálnak. A püspök vallja, hogy az igazság ott van, ahol az ember rátalál. Ezért idézhet világi forrásokat, valamint nem kanonikus vagy az egyházak között ma is

vitatott műveket. Azért teszi ezt, mert szerzőként úgy ítélte meg, hogy az idézett szakasz különösen tanulságos, és meggyőződött arról, hogy amit mond, az az igazság.

IDÉZÉS ÉS HIVATKOZÁS

Az idézetek szó szerintiek. Az idézőjelek közötti szavak mindig a hivatkozott forrás pontos szavai. Egy forrást soha nem foglalnak össze saját szavakkal úgy, mintha idézet volna. Ha egy forrás pontos megfogalmazása nem ellenőrizhető, nem idézik.

Három pont és szögletes zárójel. A három pont (...) azt jelzi, hogy az idézet az eredeti mondat közepén kezdődik vagy végződik, vagy hogy szavak maradtak ki. Az idézetben belüli szögletes zárójeles szavakat úgy közlik, ahogyan az idézett kiadásban szerepelnek. A Szentírás idézetébe soha semmit nem illesztenek be.

A végjegyzetek a teljes szöveget közlik. Minden írásban hivatkozott tekintélyt a végjegyzetekben teljes terjedelmében, a forrás pontos szavaival közölnék, hogy az olvasó magát a tekintélyt olvashassa, ne csupán egy rá vonatkozó hivatkozást.

Hivatkozások. Kivéve, ahol az eltérést kifejezetten jelzik, a hivatkozások és a formázás a *Chicago Manual of Style* szabályait követik, amely az itt közöltekhez hasonló teológiai és történeti írásokban általánosan elfogadott módszer. Az Ország Írástudója írásai a következő pontokban, a következő okokból, szándékosan eltérnek tőle:

1. **Az Istenre vonatkozó névmásokat nagy kezdőbetűvel írják** (Ő, Őt, Övé), az Őhöz tartozó szavakkal együtt, mint „az Ő jobbjá”. A Chicago ezeket általában kisbetűvel írja. Itt tiszteletből nagybetűvel írják őket.
2. **A részleges idézetek megtartják a három pontot.** A Chicago az idézet elején vagy végén a három pontot általában elhagyja. Itt megtartják, hogy az olvasó mindig tudja, mikor nem adja vissza egy idézet, és mindenekelőtt a Szentírás idézete, a teljes mondatot.
3. **A végjegyzetek minden hivatkozott tekintély teljes szövegét közlik,** nem csupán a hivatkozást. Ez azért történik, hogy az olvasó magát a tekintélyt olvashassa.
4. **Krisztus szavait pirossal nyomtatják,** idézőjeleikkel együtt, a piros betűs Bibliák régi szokása szerint, hogy az Úr szavai kiemelkedjenek.

5. Az „ÚR” szót, ha Jézusra vonatkozik, kiskapitálissal szedik a püspök saját prózájában, de a Szentírásban soha, tiszteletből.

Az egyházatyák más nyelveken. Ha egy egyházatyát angol kiadásból idéznek, a más nyelvű oldalon az idézetet ebből az angol kiadásból fordítják, és ezt jelölik is, például „(angolból fordítva, ANF 1)”.

NYELV ÉS STÍLUS

Tiszteletből írt nagybetűk. Az Istenre vonatkozó névmásokat nagy kezdőbetűvel írják (Ő, Őt, Övé), csakúgy, mint az Őhöz az ugyanebben az értelemben tartozó szavakat, például amikor azt mondják, hogy Krisztus az Ő jobbán ül. A magyar oldalakon azonban ebben a magyar nyelvhasználat érvényes.

Az ÚR kiskapitálissal. A püspök saját prózájában az „ÚR” szót, ha Jézus Krisztusra vonatkozik, kiskapitálissal szedik, minden olyan nyelven, amelynek írása ismeri a nagybetűt. A Szentírásban ez soha nem történik meg.

További nagybetűk. Nagy kezdőbetűvel írják az „Ország” (Isten Országa és a Mennyei Országa), az „Ország Írástudója”, a „Szentírás”, az „Egyház” (Krisztus egész Testének értelmében) és a „Szentlélek” szót.

Helyesírás és központosítás. Az angol oldalak amerikai helyesírást követnek. Pontosvesszővel elválasztott felsorolásban az utolsó tagot „; és” vezeti be.

Címek. A címeket megszólítási formaként, nem pedig rangra való igényként adják meg, és visszafogottan használják.

Nevek. A szenteket, pápákat, pátriárkákat és más püspököket a saját egyházukban hagyományos vagy az olvasó nyelvén szokásos formában nevezik meg. A választott forma nem jelenti egyik egyház előnyben részesítését sem.

A fordítások. Az angoltól eltérő nyelvű oldalakat mesterséges intelligencia segítségével fordítják, és a hiteles szöveg az angol. Lásd: [Megjegyzés a fordításokról és a hatalomról](#).

A HONLAP

Képek. Csak közkincsnek számító vagy ilyen felhasználásra szabad licenccel közzétett képek jelennek meg, és mindegyik képaláírással és forrásmegjelöléssel van ellátva.

Számozás, dátumok és átdolgozások. A kiadványok számozottak és keltezettek. Az állandó oldalak helyben átdolgozhatók, és egy átdolgozott oldal feltüntetheti utolsó átdolgozásának dátumát, hogy az olvasó tudhassa, melyik változatot olvassa.

Helyesbítések. Azokat az olvasókat, akik hibát találnak, és mindenekelőtt a Szentírás idézetében található hibát, arra kérjük, hogy írjanak a kezdőlapon megadott címre. A hibákat kijavítják.

RÖVIDÍTÉSEK

KJV	King James-fordítás (King James Version, az 1769-es standard szöveg)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , szerk. Alexander Roberts és James Donaldson, utána a kötet száma
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , második sorozat, szerk. Philip Schaff és Henry Wace, utána a kötet száma
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
Kr. u.	Krisztus után; latinul <i>Anno Domini</i> , a mi URUNK évében
kb.	körülbelül; latinul <i>circa</i>

Utolsó átdolgozás: 2026. október 7.

